

Migléczi Éva. A halál oka: vérvesztés. Budapest, Magyarország, 2007.

BEAVATOTTAK

KOVALOVSZKY DÁNIEL FOTÓSorozata, RÉSZLET

Migléczi Éva: „...Kívülről kezdtem el látni magam, de nem a múltóban. Láttam a környezetemet, de az nem a múltó, hanem egy világos hely volt. Egy végtelen tér, ahol nem voltak erős színek és erős fények, de világos volt. Egy nagyon kellemes hely, és nagyon-nagyon jól éreztem magam. Eszméletlen szeretet vett körül! Minden pasztell árnyalatú volt. Közben hihetetlen jó érzésem volt, olyan, amit itt nem lehet érezni. Olyan, mintha minden ember egyszerre egy pillanatban lenne boldog, és ezt az összesűrített boldogságérzetet éreztem én is egyszerre...”

„ÉLETEM NAGYOBB RÉSZÉBEN CSAK FELSZÍNESEN FOGLALKOZTATOTT AZ ELMŰLÁS KÉRDÉSE, DE AMIKOR 29 ÉVESEN ELVESZÍTETTEM ÉDESANYÁMAT, AZ ÉLET RÁKÉNYSZERÍTETT ARRRA, HOGY SZEMBESÜLJEK VELE. ADDIG Ő JELENTETTE SZÁMOMRA A LEGFŐBB ÉLTETŐ ENERGIÁT ÉS BIZTONSÁGOT, NEKI KÖSZÖNHETEM AZ ÉLETEM. SOKÁIG NEM TUDTAM MIT KEZDENI AZZAL A VÉGTÉLEN ŪRREL ÉS MÉLY FÁJDALOMMAL, AMI A HALÁLA UTÁN ITTMARADT. DŪHÖT ÉS HARAGOT ÉREZTEM, AMIÉRT KI KELLETT SZAKADNIA EBBŐL A SZERETŐ CSALÁDI KÖZEGBŐL. ... AZ EGYETLEN ŪT, AMIBEN HITTEM ÉS AMI KOMOLY ÁTTÖRÉST JELENTETT A VESZTESÉGEM FELDOLGOZÁSÁBAN, NEM VOLT MÁS, MINTHOGY OLYAN EMBEREKKEL BESZÉLJEK A HALÁLRRÓL, AKIK MÁR A KÖZELÉBEN JÁRTAK, VAGY VALAMILYEN FORMÁBAN ÁT IS ÉLTÉK AZT.” - KOVALOVSKY DÁNIEL A „BEAVATOTTAK” C. SOROZATÁRÓL, RÉSZLETEK A FOTÓS HONLAPJÁN: WWW.KOVALOVSKY.COM.